

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 18 MEI 2020
Rolnummer 19/267/B

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Arbeidsrechtbank Gent, Afdeling Brugge

Vonnis

Kamer B7

Aangeboden op
Niet te registreren

(VCSR-MACHV)

In de zaak nr. 19/267/B

De h. X1, met raadsman Me Ad1, advocaat.

- Verzoekende partij in collectieve schuldenregeling -

En

- Schuldeisers -

Nog inzake:

Me Md., advocaat,
in de hoedanigheid van **Schuldbemiddelaar.**

Nog inzake:

Mevr. X2,
- Medeëigenaar -

Nog inzake:

Me Ad2, advocaat,
- Curator over het faillissement van Mevr. X2 -

---

1. Feiten en voorgaande – voorwerp van de vordering

De h. X1, vertegenwoordigd door Me Ad1, legde op 19 juli 2019 een verzoekschrift neer tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling. Bij beschikking van 23 juli 2019 verklaarde deze rechtbank dit verzoek toelaatbaar. De rechtbank stelde Me Md., advocaat, aan als schuldbemiddelaar.

De h. X1 is samen met Mevr. X2 sinds 27 maart 2018 eigenaar van een onroerend goed te (...) zijnde een handelshuis (...).

De h. X1 en Mevr. X2 waren tot 29 april 2019 gehuwd onder het wettelijk stelsel. Het onroerend goed maakt dus deel uit van het gemeenschappelijk vermogen, dat thans moet worden vereffend en verdeeld.

Mevr X2 werd als natuurlijke persoon-handelaar op 21 juni 2019 failliet verklaard. De ondernemingsrechtbank stelde Me Ad2 aan als curator van dit faillissement. Het onroerend goed maakt deel uit van de boedel van het faillissement, aangezien het

echtscheidingsvonnis pas 12 augustus 2019 in de registers van de burgerlijke stand is overgeschreven, dus na datum van het faillissement.

Op 4 mei 2020 verleende de ondernemingsrechtbank de curator machtiging om het onroerend goed uit de hand te verkopen, dit overeenkomstig een verkoopakte opgesteld door Nt. De ondernemingsrechtbank stelde de minimumverkoopprijs vast op 280.000 euro.

De schuldbemiddelaar van de h. X1 vraagt hem eveneens te machtigen tot verkoop uit de hand van een onroerend goed te (...), zijnde een handelshuis, (...). Ze verzoekt Nt. te gelasten met het verlijden van de notariële koopakte.

2. Procedure

De schuldbemiddelaar legde op 18 maart 2020 een verzoekschrift neer tot het bekomen van een machtiging.

De rechtbank riep de partijen overeenkomstig de artikelen 1675/14bis en 1580bis van het Gerechtelijk Wetboek op om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 11 mei 2020.

Me Ad2, curator van het faillissement van Mevr. X2, is er verschenen.

Me Md. nam via videoconferentie deel aan de openbare terechtzitting.

Zij werden beiden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen.

De debatten werden gesloten en de zaak werd in beraad genomen.

De rechtbank nam kennis van de stukken van het geding, onder meer de stukken gevoegd bij het dossier van de rechtspleging.

3. Beoordeling

3.1. Krachtens artikel 1675/7, §1, 1ste en 2de lid, en 2 van het Gerechtelijk Wetboek doet de beschikking van toelaatbaarheid tot de collectieve schuldenregeling een toestand van samenloop ontstaan tussen de schuldeisers en heeft zij de onbeschikbaarheid van het vermogen van de schuldenaar tot gevolg. Artikel 1675/7, §3, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de beschikking van toelaatbaarheid voor de schuldenaar het verbod inhoudt om, behoudens toestemming van de rechter, enige daad te stellen die een normaal vermogensbeheer te buiten gaat.

Uit de voornoemde wetsbepalingen vloeit voort dat het vermogen van een schuldenaar op het ogenblik dat hij tot de collectieve schuldenregeling wordt toegelaten, bestaat in een boedel en dat de uitoefening van de rechten van de

schuldenaar hierop wordt overgedragen aan de schuldbemiddelaar. De schuldenaar behoudt wel zijn handelingsbekwaamheid, maar verliest de beschikking over zijn vermogen.

Tot de boedel behoren alle goederen van de schuldenaar op het ogenblik van de beschikking, alsmede de goederen die hij tijdens de uitvoering van de collectieve aanzuiveringsregeling verkrijgt (Cass. 17 februari 2011, C.10.0149.F). De boedel bevat ook de gemeenschappelijke goederen, die deel uitmaken van de huwgemeenschap, zoals bijvoorbeeld een onroerend goed dat deel uitmaakt van dit gemeenschappelijk vermogen (E. Van Acker, e.a., *Praktische gids voor schuldbemiddelaars*, Mechelen, Kluwer, 2013, 326, nrs. 569-570; B. Wylleman, “Collectieve schuldenregeling. Verkoop van onroerende goederen. Interferenties met het huwelijksvermogensrecht”, *CABG* 2003/2, 54).

De schuldenaar die een onroerend goed wil verkopen, kan dit slechts doen met toestemming van de schuldbemiddelingsrechter, ook wanneer het een onroerend goed betreft dat deel uitmaakt van de huwgemeenschap.

Het toezicht van de schuldbemiddelingsrechter op buitengewone daden van vermogensbeheer van de schuldenaar, beoogt te vermijden dat de schuldenaar met een collectieve schuldenregeling rechtshandelingen zou stellen die nadelig zouden zijn voor het gunstig verloop van deze regeling.

3.2. Ook een faillissement leidt tot een toestand van samenloop en doet een boedel ontstaan.

Artikel XX.110 van het Wetboek Economisch Recht bepaalt dat een gefailleerde te rekenen van de dag van het vonnis van faillietverklaring van rechtswege het beheer over al zijn goederen evenals over de goederen die hij tijdens de procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat, verliest.

Het faillissement leidt ertoe dat de curator als enige bevoegdheden heeft om de boedel te beheren (R. Jansen, “Het nieuwe insolventierecht in de notariële praktijk”, *Not. Fisc.M.* 2018/9, 282).

Wanneer de gefailleerde onder het wettelijk stelsel gehuwd is, dan maken ook de gemeenschappelijke goederen uit de huwgemeenschap deel uit van de failliete boedel, en strekken zij tot onderpand van de beroepsschulden, die een gemeenschappelijk karakter hebben.

Het faillissement leidt er in dat geval dus toe dat ook de niet-gefailleerde zijn bestuurs- en beheersbevoegdheden over de huwgemeenschap verliest, dit ten voordele van de curator (Gent 8 februari 1994, *RW* 1994-1995, 1086; F. Aps,

“Huwelijksvermogensrechtelijke implicaties”, in *Faillissement en reorganisatie*, Mechelen, Kluwer, losbl., II.E.20, p. 12, 16-17; M. Bax, “De vermogenstoestand van de echtgenoten in geval van faillissement zowel in hun onderlinge verhouding als in de verhouding tot de massa van de schuldeisers”, *RW* 1982-1983, 40).

Artikel XX.189 van het voornoemde wetboek bepaalt uitdrukkelijk dat de curator de roerende en onroerende goederen uit het eigen vermogen van een gefailleerde echtgenoot zowel als uit hun gemeenschappelijk vermogen kunnen verkopen zonder de voorafgaande toestemming van de andere echtgenoot of de rechterlijke machtiging, voorgeschreven bij de artikelen 215, §1, 1418 en 1420 van het Burgerlijk Wetboek.

In de rechtsleer wordt verduidelijkt dat deze regel bestaat omdat de wetgever moeilijk kon aanvaarden dat het faillissement zou doorkruist worden door procedures vreemd aan het faillissement. Het wordt in het bijzonder als ondenkbaar beschouwd dat de echtgenoot van de gefailleerde het eindwoord zou hebben in verband met een verkoop door de curator van een goed van de gefailleerde (zie bv. I. Verougstraete, *Manuel de la faillite et du concordat*, Brussel, Kluwer, 2003, 556).

De curator beslist dus alleen over de verkoop en vervolgt deze zelf, wat betreft onroerende goederen weliswaar op bevel en na machtiging van de rechter-commissaris en desgevallend - voor een verkoop uit de hand - ook na machtiging van de ondernemingsrechtbank (cf. artikel XX.193 WER en artikelen 1190 en 1193ter Ger.W.).

3.3. In deze zaak staat het vast dat het onroerend goed te (...) op het ogenblik van het faillissement van Mevr. X2 (21 juni 2019) deel uitmaakte van de huwgemeenschap tussen haar en de schuldenaar in deze procedure, de h. X1.

Het staat evenzeer vast dat het onroerend goed, als bestanddeel van het gemeenschappelijk vermogen, deel uitmaakt van de boedel van het faillissement.

De curator heeft sinds zijn aanstelling - met uitsluiting van de h. X1 en Mevr. X2 - het beheer over de failliete boedel, dit met inbegrip van het onroerend goed dat deel uitmaakt van de huwgemeenschap. Noch de h. X1, noch Mevr. X2 kunnen sinds het faillissement vrij beschikken over dit goed.

3.4. De h. X1 werd na het faillissement, op 23 juli 2019, toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. Op dat ogenblik was hij ingevolge het faillissement reeds het beheer over het onroerend goed verloren ten voordele van de curator. Dit houdt in dat hij met betrekking tot dit onroerend goed op eigen initiatief en naar eigen inzicht toen al geen daden van vermogensbeheer meer kon en mocht stellen. Dit is op heden niet veranderd.

De schuldbemiddelingsrechter vermag aan de echtgenoot van een gefailleerde uiteraard geen machtiging te verlenen om, langsheen de curator, een daad van vermogensbeheer te stellen met betrekking tot een goed dat deel uitmaakt van de boedel van een faillissement. Dit zou immers afbreuk doen aan de bevoegdheden en prerogatieven van de curator. Aangezien de schuldenaar ingevolge het faillissement geen daden van vermogensbeheer mag stellen met betrekking tot een goed dat deel uitmaakt van de boedel van een faillissement, kan hij hiertoe ook niet gemachtigd worden door de schuldbemiddelingsrechter.

3.5. De curator van het faillissement van Mevr. X2 verzocht en bekwam in het kader van de faillissementsprocedure respectievelijk op 4 november 2019 en op 4 mei 2020 machtiging van de rechter-commissaris en van de ondernemingsrechtbank om het onroerend goed dat deel uitmaakt van de huwgemeenschap met de h. X1, uit de hand te verkopen.

Strikt genomen kan de curator, mede in het licht van de machtigingen die hij in het kader van de faillissementsprocedure ontving, deze verkoop zonder toestemming van de echtgenoot van de gefailleerde vervolgen. Het feit dat deze laatste na het faillissement werd toegelaten tot een collectieve schuldenregeling, verandert niets hieraan (zie ook in die zin: R. Jansen, “Het nieuwe insolventierecht in de notariële praktijk”, *Not. Fisc.M.* 2018/9, 287; E. Van Acker, e.a., *Praktische gids voor schuldbemiddelaars*, Mechelen, Kluwer, 2013, 306; B. Wylleman, “Collectieve schuldenregeling. Verkoop van onroerende goederen. Interferenties met het huwelijksvermogensrecht”, *CABG* 2003/2, 67).

Aangezien de curator mag handelen zonder toestemming van de gefailleerde en zijn echtgenoot, mag hij ook handelen zonder toestemming van de schuldbemiddelingsrechter. Het toezicht van de schuldbemiddelingsrechter is immers beperkt tot de (buitengewone) daden van vermogensbeheer, die door de schuldenaar in collectieve schuldenregeling zelf worden gesteld. Een wettige verkoop buiten zijn wil om, door de curator van een faillissement, valt hier dus niet onder.

Ook de curator behoeft geen bijkomende machtiging te bekomen bij de schuldbemiddelingsrechter. De redenen die een toezicht op buitengewone daden van vermogensbeheer rechtvaardigen, gelden niet ten aanzien van de curator, die een gerechtelijk mandataris is, en die geacht wordt het faillissement als een goed huisvader te beheren, met het oog op vereffening van schulden.

3.6. De rechtbank stelt vast dat Nt. die door de ondernemingsrechtbank werd gelast met de verkoop van het onroerende minstens ondergeschikt uitgaat van een andere rechtsopvatting (zie “voorafgaande uiteenzetting” in het ontwerp van notariële verkoopakte). Het ontwerp van notariële verkoopakte vermeldt om die reden naast de curator, Me Ad2, ook de h. X1 als verkoper en comparant.

De curator en de schuldbemiddelaar geven aan dat machtiging eigenlijk wordt verzocht ter wille van de rechtszekerheid, teneinde te handelen in overeenstemming met een zogenaamde minderheidsstrekking in de rechtsleer, die stelt dat een machtiging van de schuldbemiddelingsrechter wel vereist is.

Dit is evenwel onvoldoende reden voor deze rechtbank om een machtiging te verlenen aan de h. X1. De rechtbank kan in eer en geweten aan hem geen machtiging verlenen op grond van wat volgens haar een onjuiste rechtsopvatting is. De rechtbank is immers van oordeel dat de curator, mede in het licht van de machtigingen van de rechter-commissaris en de ondernemingsrechtbank, alleen en inderdaad buiten de wil van de h. X1 om, de verkoop van het onroerend goed te (...) kan vervolgen.

De rechtbank benadrukt dat de afwijzing van het huidige verzoek geenszins erop neerkomt dat de rechtbank zich zou verzetten tegen de verkoop van het desbetreffende onroerend goed, doch louter steunt op de vaststelling dat de schuldenaar in collectieve schuldenregeling in deze onbevoegd is om over te gaan tot een daad van vermogensbeheer met betrekking tot het desbetreffende onroerend goed, dat als onderdeel van een failliete boedel uitsluitend wordt beheerd door de curator van dit faillissement.

OM DEZE REDENEN

De schuldbemiddelingsrechter,

wijzende op tegenspraak ten aanzien van de verschenen partijen en bij afwezigheid van de overige opgeroepen partijen.

rekening houdende met de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

wijst het verzoek tot machtiging van de h. X1 en Me Md. af.

Zegt evenwel, voor zoveel als nodig, ook **voor recht dat het de curator, Me Ad2**, die instaat voor het beheer van de boedel van het faillissement van Mevr. X2, op grond van artikel XX.189 van het Wetboek van Economisch Recht, en rekening houdende met de machtigingen van de rechter-commissaris en de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Brugge van 4 november 2019 en van 4 mei 2020, **toegestaan is de verkoop van het onroerend goed gelegen te (...), zijnde een handelshuis, (...), waarvan onder andere de h. X1 eigenaar is, overeenkomstig deze machtigingen, de bepalingen van het Wetboek van Economisch Recht en het Gerechtelijk Wetboek te vervolgen.**

Verklaart onderhavig vonnis, krachtens artikel 1675/16ter van het gerechtelijk wetboek, uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal en zonder borgstelling.

Dit vonnis werd gewezen door de h. Koen Nevens, rechter in de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge en voorzitter van de kamer B7, met bijstand van de h. ..., griffier;

en uitgesproken op maandag achttien mei tweeduizend en twintig in openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, kamer B7, in het gerechtsgebouw te Brugge door de h. Koen Nevens, rechter, en de h. ..., griffier.